

עפ"ג 52748/02 - חלدون חוסיני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערערים פליליים לפני כב' השופטים - י' נעם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 15-02-48 חלدون חוסיני נ' מדינת ישראל

חלدون חוסיני

המעורער

ע"י ב"כ עוזא מוחמדיה

נגד

מדינת ישראל

המשיבת

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המשיבת

השופט י' נעם:

לפנינו ערעור על גזר-דיןו של בית-משפט השלום בירושלים, מיום 14.1.15, בת"פ 4330/09 (כב' השופט מ' כדור). המערער הורשע בבית-משפט קמא, על-פי הודהתו, בתשע עבירות של סיווג להוצאה חשבונית שלא כדין, במטרה להביא לכך אדם אחר יתחמק וישתמת מהתשלום מס - לפי סעיף 117(ב)(3) בשילוב סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ז-1975 (להלן - החוק). בגזר-הדין נידון המערער לארבעה חודשי מאסר בפועל, לשישה חודשי מאסר על תנאי ולתשלום קנס בסך 20,000 ₪.

כתב-האישום בבית-משפט קמא הוגש נגד ארבעה נאים: ג'לאל אשמר (נאשם 1); נעמן חרבאוי (נאשם 2); המערער (נאשם 3); וחברת "פרח הגול בע"מ" (נאשםת 4). נאשם 1, המערער ונאשםת 4, הגיעו להסדר טיעון עם המשיבה, לפיהם הוגש נגדם כתבי-האישום מתוקנים. על-פי הסדרי הטיעון עתרו המשיבה ונאשם 1 להטלת עונש מוסכם של תשעה חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית-המשפט. הענינה של נאשםת 4, עתרו המשיבה ונאשםת 4 להטלת קנס על-פי שיקול דעתו של בית-המשפט. ההסדר בענינה של המערער, לא חל על העונש. נאשם 2, כפר בשעתו בעובדות שייחסו לו בכתב-האישום. בסופה של יום, אף הוא הגיע עם המשיבה להסדר טיעון, זאת לאחר מתן גזר-הדין בעניהם של המערער ונאים 1 ו-4, אך טרם נגמר דין.

להלן, בתמצית, עובדות כתב-האישום העומדותיסוד הודהתו והרשעתם של המערער ונאים 1 ו-4. נאים 1 היה במועדים הרלבנטיים לאישום הבעלים והמנהל של נאשםת 4; נאשם 2 שימש כיווץ מס של נאשםת 4 והעניק לה לחברות אחרות שירותים שונים; והמערער (נאשם 3) היה קובלן בנין. בין החודשים יוני 2005 ליוני 2006 הוציאו

נאשימים 1 ו-4 לחברות שונות, תמורה عمלה, 13 חברות מס פיקטיביות, בסכום של כ-3,800,000 ₪. המערער ס"ע לנאשימים 1 ו-4 להוציא תשע מהחשבוניות האמורות, בין החודשים יולי 2005 לسبטember 2005, בסכום כולל של 1,273,536 ₪; ובгин מעשיו אלו, הורשע כمفורת לעיל. יעיר, כי נאשימים 1 ו-4 הגיעו בנוסף חמישה דוחות כזבאים לרשותות מע"מ.

4. בגזר-הדין מיום 14.1.15 התייחס בית-משפט קמא לחומרת עבירות המס - בכלל, ולעבירות הנדנות לפניינו - בפרט; קבע את מתחמי הענישה הולמים; וגורר את העונש המתאים למערער ולנאשימים 1 ו-4. בית-המשפט קבע, כי מתחם הענישה הולם לעבירות שביצע נאשם 1, נع בין עשרה חודשים חדשוי מסר בפועל לבין שלושה חודשים חדשוי מסר בפועל, ומתחם הकנס נע בין 10,000 ₪ לבין 500,000 ₪. בכל הנוגע לעבירה שבוצעה על-ידי המערער, קבע בית-משפט קמא כי המתחם הולם נע בין שישה חודשים חדשוי מסר בפועל לבין שנתיים מסר, וכי מתחם הקנס נע בין 5,000 ₪ לבין 100,000 ₪. באשר לעונש המתאים לכל אחד מן הנאשימים, התחשב בית-המשפט בהודאותם של הנאשימים, בנסיבותיהם האישיות והמשפחתיות ובחילוף הזמן מעת ביצוע העבירות, וגורר את דין כדלהלן: המערער - כאמור - לארבעה חודשים חדשוי מסר בפועל, לשישה חודשים חדשוי מסר על תנאי וلتשלום קנס בסך 20,000 ₪; נאשם 1 - לתשעה חודשים חדשוי מסר בפועל, לעשרה חודשים חדשוי מסר על תנאי וلتשלום קנס בסך 100,000 ₪; ונאשםת 4 - לתשלום קנס בסך 10,000 ₪.

5. בערעורו מלין המערער על חומרת העונש, han לעניין קביעת מתחם הענישה הולם והן לגבי העונש המתאים שנקבע על-ידי בית-משפט קמא. ב"כ המערער טען, כי המערער אף ס"ע לנאשימים הנוספים בתיק (נאשימים 1 ו-4) בהוצאה תשע חשבוניות פיקטיביות במהלך תקופה קצרה של חודשים; כי מעשיו הנם "מינוריים" (כלשונו) ביחס למשיהם של האחרים; וכי העונש שהושת עליו אינו מידתי ביחס לגזר-דין של נאשם 1. עוד טען, כי העונש אינו מידתי אף ביחס לגזר-דין שהוטל בהליך אחר בעניינו של אדם אחר, אشرف ابو Chrishik. בהקשר האחרון ציין ב"כ המערער, כי על-פי עובדות כתוב-האישום המתוקן בתיק שלפניינו, החשבוניות שהוצאו על-ידי הנאשימים 1 ו-4 בסיווע של המערער, נמסרו לחברת אבואלעד למסחר בע"מ; כי נגד מנהל החברה הנ"ל, אشرف ابو Chrishik, הוגש כתוב-אישום בגין הוצאה חשבוניות פיקטיביות; וכי האחרון נידון לתשעה חודשים חדשוי מסר בפועל. ב"כ המערער טוען, כי לנוכח מהות העבירה ונסיבות ביצועה, ולאור עקרון אחדות העונשה, לא היה מקום להטיל על המערער מסר בפועל, אלא מסר לרכיבי בעבודות שירות; בפרט לנוכח הودאת המערער, נסיבותיו האישיות וחילוף הזמן מעת האירועים. בנוסף, הלין המערער על-כך שבית-המשפט נמנע מלהזמין تسוקיר משירות המבחן בעניינו.

6. ב"כ המשיבה טענה, כי לא נפל בגזר-דין של בית-משפט קמא פגם המקים עילא להתערבות שיפוטית. היא הדגישה, כי אמנם בכתב-האישום ציין שהמעורער סיע לנאשמים 1, 2 ו-4 להתחמק ולהשתמט מתשולם מס באמצעות חשבוניות פיקטיביות, ואולם מעשיו נתפסים בוגדר תשע עבירות מושלמות לפי סעיף 117(ב)(3) בשילוב סעיף 117(ב1) לחוק. כן הוסיףה, כי אין בגזר-דין משום פגעה בעקרון אחידות הענישה, שכן המאסר והקנס שהוטלו על המעורער היו בשיעור נמוך, ביחס לרכיבי גזר-דין המקבילים בעניינים של המעורבים האחרים.

7. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-דין של הערכתה הדינית; וכי התערבותה בעונשים שנגזוו שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגزو סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואיה. נפסק, כי גדרי התערבות האמורים נותרו על כנמם גם לאחר תיקון 131 לחוק העונשין (ע"פ 13/13 7430 שחרור טוחסנווב נ' מדינת ישראל (3.3.14); וכן ראו: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13); וע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מדינת ישראל (24.4.14), בפסקה 10).

8. לאחר שشكلנו את טיעוני הצדדים, הגיעו לכלל מסקנה, כי אין מקום להתערב בגזר-דין של בית-משפט קמא.

כבר דובר רבות על חומרתן של עבירות המס והנזק שהן מسببות למדינה ולחברה; ובקשר זה נפנה לדברים שהובאו על-ידיינו לאחרונה, בין השאר, בע"ג 50813-01-15 מג'ד הדניה נ' מדינת ישראל (13.4.15). עבירות המס הן חלק מההעברינות הכלכלית המכוננת לפגוע הציבור בכללו. הן שוקלות לשילוח-יד לקופה הציבורית, משבשות את פעולתו התקינה של מנגנון גבית המיסים, פוגעות במרקם המדינה ומערערות את אמון הציבור בערך השוויון בנשיאה בネット המיסים (ע"פ 624/08 חברת ויס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211 (1981); רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 381 (2004); רע"פ 5060/04 הגואל נ' מדינת ישראל (24.2.05); וע"פ 2636/12 עיבון המנוח יהושע שלוש נ' מדינת ישראל (5.3.13)). בעבירות כלכליות - בכלל, ובעבירות מס - בפרט, גובר משקלן של האינטראס הציבורי שבהחרמה בענישה, על-פני נסיבותו האישיות של הנאשם (רע"פ 281/05 ציון יעקב נ' מדינת ישראל (20.4.05); רע"פ 254/06 רומן קעדאן נ' מדינת ישראל (20.6.06); ורע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.10)). נוכח חומרת העבירות הנדונות, הנזק שהן מسبות לאוצר המדינה, קלות ביצוע והקושי בחשיפתן ובאייתור מבצעיהם - מן הרاءו להטיל בגין עונשי מאסר בפועל מצד קנסות כבדים. עדמה עונשית זו מתחייבת משיקולי גמול, הוקעת המעשים והرتעה אפקטיבית - אישית וככללית) ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721 (2004); רע"פ 1546/05 שמחוני נ' מדינת ישראל (22.3.05); ורע"פ 4563/11 חברת קוסטה קובלנות בע"מ נ' מדינת ישראל (19.6.11)); זאת אף אם מדובר בנאשמים ללא רשותות קודמות ובמי שהתנהלו באופן נורטטיבי במהלך השנים (ע"פ

2919/02 אלוני נ' מדינת ישראל (1.10.02).

מדיניות ענישה מחמירה זו, המחייבת הטלת מאסרים בפועל, הצד קנסות מכבים, מושמת, בין-השאר, גם בעבירות על חוק מס ערך נוסף, לרבות אלו הקשורות לשימוש בחשבונות מס פיקטיביות, או חשבונות כזובות שאין משקפות עסקת אמת (ראו והשו 57185/05: דני אוליבר נ' מדינת ישראל (8.8.05); רע"פ 1054/07 צמרת אויאשן 1988 בע"מ נ' מדינת ישראל (6.2.07)); ורע"פ 10945/07 יgil שירות שמירה ונקיון (1997) בע"מ נ' מדינת ישראל (14.5.08).

9. כפי שצווין, בית-משפט קמא קבוע, כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של המערער נע בין שישה חודשים מאסר בפועל לבין שנתיים מאסר, ובסיומו של יום גזר עליו עונש של ארבעה חודשים מאסר בפועל, הצד קנס כספי, אגב חריגה מתחם הענישה, זאת תוך התחשבות בעונש שנגזר על ابو Chrishik ובשל עקרון אחדות הענישה. מכל מקום, מתחם הענישה שנקבע, אשר הרף התיכון בו הוא מאסר בפועל של ממש, בין אם מדובר בארבעה חודשים או שישה, הנה ראוי והולם, זאת לאור מהות העבירות ונסיבות ביצוען - עת סייע המערער לנאים 1 ו-4 להוציא תשע חשבונות פיקטיביות במטריה להתחמק מעתולם מס, זאת במהלך חודשים, בסכום כולל של 1,273,536 ₪. מתחם זה הוא מידתי ביחס למתחם הגבהה יותר, שנקבע לגבי העבירות שבוצעו על-ידי נאים 1. בכל הנוגע לעונש המתאים שנקבע, הנה לגבי רכיב המאסר והן בעניין רכיב הכנס, הרי שבית-משפט קמא הביא במנין שיקוליו את מכלול השיקולים הרלבנטיים, וביניהם - הודאותו של המערער, נסיבותו האישיות וחילוף הזמן מעת ביצוע המעשים; ולא נמצא, כי בגרז-הדין נפלת טעות מהותית, או כי העונש סיטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואה. הימנעותו של בית-משפט קמא מהזמנת תסaurus משירות המבחן, אינה מהווה עילה להתערבות בגרז-הדין, שכן לא קמה חובה שבדין להזמין תסaurus בעניינו של המערער; ומכל מקום - נסיבותו האישיות של המערער הובאו לפני בית-משפט קמא, ולא הייתה מחלוקת כי מדובר במאי שתפקידו נורמטיבי, פרט ל%;">מידה הפלילית הנדונה.

10. לאור כל האמור לעיל, הערעור נדחה.

המעערר יתציב לריצוי המאסר בפועל ביום 1.9.15 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן, שבמחוזם כלל איילון, ליד רملה.

המציאות תמציא עותקים מפסק-דין לב"כ המערער, לב"כ המשיבה ולשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, ח' בסיוון התשע"ה, 26 במאי 2015, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

משה בר-עם, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נעם, שופט